DIE V FEBR.

IN FESTO

SS. XXVI MART. JAPONENSIUM

DUPLEX

Omnia de Comm. plur. Mart. præter seq.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui, ad tui imitationem, per crucis supplicium primitias fidei apud Japoniæ gentes in sanctorum Martyrum Petri Baptistæ, Pauli et Sociorum sanguine dedicasti: concede, quæsumus; ut quorum hodie solemnia colimus, excitemur exemplis. Qui vivis et regnas.

Commem. præced., deinde Fer. occur. in Quadrag.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Fratres, Debitores, *de Comm.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

REMOTISSIMÆ Japoniæ regioni extremis orientalis Asiæ finibus sitæ, quæ diu in tenebris et in umbra mortis sederat, sextodecimo salutis humanæ reparatæ sæculo catholicæ veritatis lumen affulsit. Magnus siquidem illuc Indiarum Apostolus sanctus Franciscus Xaverius Christum prædicans crucifixum, adeo insignem fidelium fundavit Ecclesiam, ut hisce in terris Apostolorum tempora rediisse viderentur. Non illi etiam defuere Martyres, qui fidei primitias sanguine consecrarent. Eodem enim labente sæculo, cum Taicosama Japonensium imperator pluries minitatus fuisset se Philippinas insulas in suam ditionem redacturum, censuit catholicus Hispaniarum rex aliquos suæ nationis religiosos viros in Japoniam mittere regio legatorum munere or-

natos ad pacem Taicosamæ suadendam. Huic operi delectus est frater Petrus Baptista, sacerdos ex Ordine Minorum sancti Francisci strictioris observantiæ discalceatorum, morum sanctitate et doctrina insignis: cui alii dati sunt socii ex eodem Ordine. Qui omnes legationem hanc eo susceperunt animo, ut inde occasionem arriperent Evangelium illis gentibus prædicandi; quia Apostolica pollebant auctoritate ad fidem catholicam apud Indos et Simica regna disseminandam. Hi ad littora Japoniæ appulsi, et suo munere feliciter functi, ad religionis incrementum, in partem laboris aliis sociis adscitis, animum suum converterunt.

R. Sancti tui.

LECTIO V.

Multis proinde xenodochiis, cœnobiis et ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis, ibique per triennium prædicationi, jejuniis, vigiliis, precibus jugiter instando, atque egenorum et languentium ærumnis miro charitatis ardore subveniendo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innumeras perduxere ad fidem. Qua de re graviter commoti inanium deorum sacerdotes, imperatorem conveniunt, eique persuadent imperium diu incolume non futurum, ni christianam religionem undique gliscentem a suis finibus propulsandam curaret. Vano illo timore perculsus imperator statim jussit religiosos viros tanquam majestatis reos detineri, dixitque in eos sententiam crucis. Præter Petrum Baptistam et quinque socios comprehensi fuere Paulus Miki cum duobus sociis Japonensibus ex Societate Jesu, nec non Tertiarii quindecim ex eodem Ordine Minorum Japonenses, quorum alii catechismo, alii sacris officiis inserviebant, quibus duo in vinculis ministrantes adaucti sunt; prindeque sex et viginti expletus est numerus.

R. Verbera.

LECTIO VI.

Post diuturnum carceris squalorem fortissimi Christi athletæ, extrema sinistræ auris parte in Meacensi foro publice mulctati, revinctis post tergum manibus, vili in

plaustro per vias primum hujus metropolis, tum aliarum Japoniæ urbium sexcentorum milliariorum itinere terrestri, quo ignominia et terror latius spargerentur, summa hieme circumducuntur, præeunte lictore, ac sententiam crucis in eos præferente, quod vetitam a tyranno Christi legem prædicassent. Illud memoria dignum in itinere accidit ut adolescenti Japonensi Antonio alteri ex Tertiariis parentes occurrissent, eumque blanditiis et lacrymis conarentur adducere ut Christo fidem falleret; quibus constantissime obstitit, affirmans se, terrenis omnibus ac transitoriis despectis, unice Christo adhæsurum, qui sibi æterna et cœlestia repromisit; dein vestem qua operiebatur eis restituit. Tandem Nangasachium perducti, crucibus affiguntur, quæ jam in quodam colle quasi in Calvario paratæ erant; postea in altum elati, Christi fidem haud prædicare cessabant. Enituit quidem Paulus Miki, qui e triumphali illa crucis cathedra ad circumfusam multitudinem pro christiana religione peroravit, illud palam sibi gratulatus quod in cruce ut Christus Dominus, eademque atque ille ætate, supremum expleret diem. Postremo singuli ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi, victrices animas cœlo inserendas emisere. Suorum militum gloriosum certamen variis Deus condecorare voluit signis: quibus rite probatis, sacrorum Rituum Congregatio ad eorum canonizationem quandocumque deveniri posse decrevit. Interim Urbanus octavus, Pontifex Maximus, habita hujus decreti relatione, de eisdem Martyribus utpote in Beatorum fastis adscriptis Officium et Missa quotannis recitari et celebrari indulsit. Tandem divinæ Providentiæ consilio factum est ut Pius nonus, Pontifex Maximus, hujusmodi judicium ad exitum perduceret. Quare sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, magna et illustri purpuratorum Patrum et Episcoporum, qui ex omnibus orbis catholici partibus ad protuenda Ecclesiæ et Sedis Apostolicæ jura convenerant, corona circum-

datus, eosdem Martyres Sanctorum albo recensuit.

R. Tanquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Lect de Homil. S. Ambrosii Episc. in Evang. Descendens Jesu, *de Com.* 2o. *loco.*

In Quadr. Lect. ix de Homil., et Commem. Fer. in Laud.

Imprimatur,

✠ E.-A ARCHPUS QUEBECEN.

ex.

ng.
m.

de
er.